



## Teismo praktikos rinkinys

### TEISINGUMO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. rugsėjo 8 d.\*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Muitų sąjunga – Sąjungos muitų kodeksas – Reglamentas (ES) Nr. 952/2013 – Skolos muitinei atsiradimo vieta – Pridėtinės vertės mokestis (PVM) – Direktyva 2006/112/EB – 30 straipsnis – 60 straipsnis – 71 straipsnio 1 dalis – Importo PVM atsiradimo momentas ir prievolė apskaičiuoti importo PVM – Mokestinės skolos atsiradimo vieta – Sąjungos muitų teisės aktuose nustatytos prievolės nevykdymo konstatavimas – Prekių importo vietos nustatymas – Trečiojoje šalyje registruota transporto priemonė, įvežta į Europos Sąjungą pažeidžiant muitų teisės aktus“

Byloje C-368/21

dėl *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgo finansų teismas, Vokietija) 2021 m. birželio 2 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2021 m. birželio 14 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

**R.T.**

prieš

**Hauptzollamt Hamburg**

TEISINGUMO TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas S. Rodin, teisėjai J.-C. Bonichot ir O. Spineanu-Matei (pranešėja),

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- R. T., atstovaujamo *Rechtsanwälte Y. Özkan* ir U. Schrömbges,
- Europos Komisijos, atstovaujamos F. Clotuche-Duvieusart, J. Jokubauskaitės ir R. Pethke,

\* Proceso kalba: vokiečių k..

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

### Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1), iš dalies pakeistos 2018 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva (ES) 2018/2057 (OL L 329, 2018, p. 3; toliau – Direktyva 2006/112), 30 ir 60 straipsnių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant R. T. ir *Hauptzollamt Hamburg* (Hamburgo centrinė muitinė, Vokietija, toliau – muitinė) ginčą dėl importo pridėtinės vertės mokesčio (PVM) už transporto priemonę, įvežtą į Europos Sąjungos teritoriją pažeidžiant muitinės taisykles.

### Teisinis pagrindas

#### *Sąjungos teisė*

#### *Direktyva 2006/112*

- 3 Pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies d punktą PVM objektas, be kita ko, yra šie sandoriai:  
„<...>  
d) prekių importas.“
- 4 Šios direktyvos 30 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta:  
„Prekių importas“ – prekių, kurios nėra išleistos į laisvą apyvartą, kaip nustatyta Sutarties 24 straipsnyje, įvežimas į Bendriją.“
- 5 Tos pačios direktyvos V antraštinės dalies „Apmokestinamųjų sandorių vieta“ 4 skyriaus „Prekių importo vieta“ 60 straipsnyje numatyta:  
„Prekių importo vieta yra valstybė narė, kurios teritorijoje yra prekės, kai jos įvežamos į Bendriją.“
- 6 Direktyvos 2006/112 VI antraštinės dalies „Apmokestinimo momentas ir prievolė apskaičiuoti PVM“ 4 skyriaus „Prekių importas“ 71 straipsnis suformuluotas taip:  
„1. Kai į Bendriją įvežamoms prekėms taikoma viena iš 156, 276 ir 277 straipsniuose nurodytų procedūrų ar aplinkybių, arba laikinojo įvežimo visiškai neapmokestinant importo muitais procedūros, arba išorinio tranzito procedūros, apmokestinimo momentas nustatomas ir prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda tada, kai prekėms nebetaikomos tos procedūros ar aplinkybės.“

Tačiau, kai už importuojamas prekes reikia sumokėti muitą, <...> apmokestinimo momentas ir prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda tada, kai įvyksta apmokestinimo taisyklių momentas ir atsiranda prievolė juos apskaičiuoti.

2. Kai importuotoms prekėms netaikomi 1 dalies antroje pastraipoje nurodyti muitai, valstybės narės apmokestinimo momentui bei prievolės apskaičiuoti PVM atsiradimo momentui nustatyti taiko galiojančias nuostatas dėl muitų.“

### *Muitų kodeksas*

- 7 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1, toliau – Muitinės kodeksas), 79 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta:

„Importo skola muitinei, susijusi su prekėmis, apmokestinamomis importo muitu, atsiranda, jei neįvykdoma:

- a) bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros arba su tokių prekių gabenimu, perdirbimu, saugojimu, laikinuoju saugojimu, laikinuoju įvežimu arba disponavimu jomis toje teritorijoje;

<...>“

- 8 Šio reglamento 87 straipsnyje „Skolos muitinei atsiradimo vieta“ nustatyta:

„1. Skola muitinei atsiranda toje vietoje, kurioje pateikiama 77, 78 ir 81 straipsniuose nurodyta muitinės deklaracija ar reeksporto deklaracija.

Visais kitais atvejais skola muitinei atsiranda toje vietoje, kurioje įvykdomi jos atsiradimą lemiantys veiksmai.

Jeigu tos vietos nustatyti neįmanoma, skola muitinei atsiranda toje vietoje, kurioje muitinė pripažįsta, kad dėl situacijos, kurioje yra atitinkamos prekės, atsirado skola muitinei.

<...>

4. Jeigu muitinė nustato, kad skola muitinei pagal 79 ar 82 straipsnį atsirado kitoje valstybėje narėje ir kad importo ar eksporto muto suma, atitinkanti tą skolą, yra mažesnė nei 10 000 EUR, laikoma, kad skola muitinei atsirado jos atsiradimą nustačiusioje valstybėje narėje.“

### *Vokietijos teisė*

- 9 2005 m. vasario 21 d. *Umsatzsteuergesetz* (Apyvartos mokesčio įstatymas) (*BGBL.* 2005 I, p. 386) 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta:

„Importo apyvartos mokesčiui *mutatis mutandis* taikomos muitinės taisyklės, <...>.“

## Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 2019 m. sausio mėn. nuolat Vokietijoje gyvenantis R. T. Gruzijoje įsigijo transporto priemonę ir ją įregistravo. 2019 m. kovo mėn. R. T. šia transporto priemone keliavo iš Gruzijos į Vokietiją per Turkiją, Bulgariją, Serbiją, Vengriją ir Austriją, nedeklaravęs šios transporto priemonės importo muitinėje.
- 11 Vokietijoje R. T. naudojo transporto priemonę, kuri 2019 m. kovo 28 d. buvo pastebėta atliekant muitinės kontrolės skyriaus patikrinimą. Be to, dėl kelių eismo taisyklių pažeidimo ji buvo pastebėta 2020 m. spalio mėn.
- 12 2019 m. gegužės 13 d. muitinė pranešimu apie importo muitų nustatymą nurodė R. T. sumokėti 4 048,13 EUR muitų ir 8 460,59 EUR importo PVM.
- 13 Kadangi jo skundas muitinei buvo atmestas, 2020 m. vasario 9 d. R. T. pateikė skundą *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgo finansų teismas, Vokietija) dėl šio pranešimo panaikinimo. Vykstant procesui, jis nusprendė ginčyti tik sprendimą, kuriuo nustatoma importo PVM suma.
- 14 Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas neturi abejonų dėl Vokietijos valdžios institucijų kompetencijos išieškoti skolą muitinei, jis siekia sužinoti, ar muitinė taip pat turi teisę nustatyti importo PVM sumą. Šio teismo teigimu, taip yra tuo atveju, jei iš Direktyvos 2006/112 30 ir 60 straipsnių aiškinimo matyti, kad importo vieta yra Vokietijoje, nepaisant to, kad pareiškėjas pagrindinėje byloje atvyko į Sąjungos teritoriją Bulgarijoje.
- 15 Dėl Direktyvos 2006/112 30 ir 60 straipsnių, susijusių su „importo“ sąvoka ir vieta, aiškinimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad dėl valstybės narės muitinės taisyklėse nustatytų pareigų nesilaikymo importo į šią valstybę narę PVM atsiranda tik tuo atveju, jei atitinkamos prekės taip pat buvo importuotos į šią valstybę narę, kaip tai suprantama pagal PVM įstatymą.
- 16 Šis teismas mano, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją, kurią taiko Vokietijos finansų teismai, Direktyvos 2006/112 60 straipsnyje apibrėžta importo vieta šiuo atveju turi būti Bulgarijoje, nes transporto priemonė joje buvo pirmą kartą naudojama. Taigi, importo PVM iš esmės būtų susidaręs toje valstybėje narėje, nebent būtų pripažinta, kad transporto priemonė buvo „skirta vartoti“ Vokietijoje, kaip nurodyta 2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Eurogate Distribution ir DHL Hub Leipzig*, C-226/14 ir C-228/14, EU:C:2016:405, 65 punkte, 2017 m. birželio 1 d. Sprendimo *Wallenborn Transports*, C-571/15, EU:C:2017:417, 54 punkte ir 2019 m. liepos 10 d. Sprendimo *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung*, C-26/18, EU:C:2019:579, 44 punkte.
- 17 Vis dėlto, pasak prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, ankstesniame punkte nurodyta jurisprudencija, kurioje įtvirtinta vartojimo paskirties sąvoka, buvo pateikta dėl gabenamų prekių, o pagrindinėje byloje ji susijusi su automobiliu, kuris naudojamas kaip transporto priemonė. Šiuo klausimu keli specializuoti Vokietijos teismai minėtą jurisprudenciją suprato taip, kad transporto priemonės patenka į Sąjungos ekonominę apyvartą valstybėje narėje, kurios teritorijoje jos faktiškai naudojamos pirmą kartą.

- 18 Taigi, remiantis šiuo požiūriu, pareiškėjo pagrindinėje byloje transporto priemonė, anot prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo, turėtų būti laikoma patekusia į Sąjungos ekonominę apyvertą Bulgarijoje, nes šioje valstybėje narėje ji pirmą kartą buvo naudojama. Būtent Bulgarijoje yra šios transporto priemonės importo vieta, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/112 60 straipsnį.
- 19 Vis dėlto tokia išvada, atrodo, prieštarauja išvadai, padarytai 2021 m. kovo 3 d. Sprendime *Hauptzollamt Münster (PVM atsikravimo vieta)* (C-7/20, EU:C:2021:161), kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad, nepaisant to, jog transporto priemonė iš esmės į Sąjungos muitų teritoriją pateko per Bulgariją, ji faktiškai buvo naudojama Vokietijoje, pareiškėjo pagrindinėje byloje gyvenamosios vietos valstybėje narėje.
- 20 Tuo atveju, kai nagrinėjamos transporto priemonės importo vieta yra kitoje valstybėje narėje, o ne Vokietijos Federacinėje Respublikoje, nacionalinis teismas pateikia antrąjį prejudicinį klausimą, siekdamas nustatyti, ar pagal Muitinės kodekso 87 straipsnio 4 dalies fikciją Vokietijos muitinė turi kompetenciją nustatyti importo PVM sumą.
- 21 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar Apyvartos mokesčio įstatymo 21 straipsnio 2 dalyje numatytas šios nuostatos taikymas *mutatis mutandis* prieštarauja Direktyvai 2006/112.
- 22 Tokiomis aplinkybėmis *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgo finansų teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar Direktyvos [2006/112] 30 ir 60 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad trečiojoje šalyje registruotos transporto priemonės, kuri į Sąjungą įvežama pažeidžiant muitų teisės nuostatas, [PVM] tikslais importo vieta yra toje valstybėje narėje, kurioje buvo pažeistos muitų teisės nuostatos ir transporto priemonė buvo pirmą kartą naudota Sąjungoje kaip transporto priemonė, ar toje valstybėje narėje, kurioje reziduoja pareigų muitinei neįvykdęs asmuo ir naudoja transporto priemonę?
2. Jeigu importo vieta yra kitoje valstybėje narėje nei Vokietija: ar yra pažeidžiama Direktyva [2006/112], visų pirma jos 30 ir 60 straipsniai, tuo atveju, kai valstybės narės teisės normoje nustatyta, kad [Muitinės kodekso] 87 straipsnio 4 dalis *mutatis mutandis* taikoma importo [PVM]?“

## Dėl prejudicinių klausimų

### *Dėl pirmojo klausimo*

- 23 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2006/112 30 ir 60 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad PVM tikslais trečiojoje valstybėje įregistruotos transporto priemonės, įvežtos į Sąjungą pažeidžiant muitų teisės aktus, importo vieta yra: valstybėje narėje, kurioje buvo padarytas pažeidimas ir kurioje ta transporto priemonė buvo pirmą kartą panaudota Sąjungoje, ar valstybėje narėje, kurioje gyvena ir transporto priemone faktiškai naudojasi asmuo, nesilaikęs muitų teisės aktuose nustatytų prievolių.

- 24 Pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies d punktą prekių importas apmokestinamas PVM. Pagal šios direktyvos 30 straipsnio pirmą pastraipą prekių importu laikomas prekių, kurios neišleistos į laisvą apyvartą, įvežimas į Sąjungą. Dėl importo vietos tos pačios direktyvos 60 straipsnyje nustatyta, kad importo vieta yra valstybė narė, kurios teritorijoje yra prekės, kai jos įvežamos į Sąjungą.
- 25 Kai importuotoms prekėms taikomas muitas, Direktyvos 2006/112 71 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje valstybėms narėms leidžiama apmokestinimo momentą ir prievolę apskaičiuoti importo PVM sieti su muitais. Apmokestinimo importo PVM ir muitų mokesčiais esminiai bruožai yra panašūs, nes atsiranda dėl importo į Sąjungą ir dėl paskesnio prekių išleidimo į valstybių narių ekonominę apyvartą (šiuo klausimu žr. 2022 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Kauno teritorinė muitinė*, C-489/20, EU:C:2022:277, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 26 Prie skolos muitinei galima pridėti PVM skolą, jei dėl neteisėto veiksmo, dėl kurio atsirado skola muitinei, būtų galima daryti prielaidą, kad atitinkamos prekės buvo išleistos į Sąjungos ekonominę apyvartą ir galėjo būti vartojamos, todėl įvyko apmokestinimo PVM momentas (2022 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Kauno teritorinė muitinė*, C-489/20, EU:C:2022:277, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 27 Vis dėlto tokia prielaida gali būti paneigta, jei būtų nustatyta, kad, nepaisant muitų teisės aktų pažeidimų, dėl kurių valstybėje narėje, kur buvo padaryti šie pažeidimai, atsirado importo skola muitinei, prekė valstybėje narėje, kurioje ji buvo skirta vartoti, pateko į Sąjungos ekonominę apyvartą. Tokiu atveju apmokestinimo importo PVM momentas įvyko toje kitoje valstybėje narėje (2021 m. kovo 3 d. Sprendimo *Hauptzollamt Münster (PVM atsikadimo vieta)*, C-7/20, EU:C:2021:161, 31 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 28 Taigi byloje, susijusioje su prekėmis, dėl kurių buvo pažeisti muitų teisės aktai Vokietijos teritorijoje, kur jos tik perkrautos iš vieno lėktuvo į kitą prieš jas gabenant į Graikiją, Teisingumo Teismas nusprendė, kad būtent šioje valstybėje narėje nagrinėjamos prekės pateko į Sąjungos ekonominę apyvartą ir atsirado su tuo susijęs importo PVM, nes ši valstybė narė buvo jų galutinė paskirties vieta ir vieta, kur jos buvo suvartotos (šiuo klausimu žr. 2019 m. liepos 10 d. Sprendimo *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung*, C-26/18, EU:C:2019:579, 53 punktą).
- 29 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad privati transporto priemonė, įvežta pažeidžiant muitų teisės aktus, turi būti laikoma patekusia į ekonominę apyvartą apmokestinamojo asmens gyvenamosios vietos valstybėje narėje, jei ši transporto priemonė buvo faktiškai naudojama šioje valstybėje narėje, net jei kelionės iš trečiosios šalies į šią valstybę narę metu ši transporto priemonė fiziškai pateko į Sąjungos muitų teritoriją per kitą valstybę narę. Todėl importo PVM atsirado būtent toje pirmoje valstybėje narėje (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 3 d. Sprendimo *Hauptzollamt Münster (PVM atsikadimo vieta)*, C-7/20, EU:C:2021:161, 34 ir 35 punktus).
- 30 Šiomis aplinkybėmis iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti (su sąlyga, kai tai patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas), kad 2019 m. kovo mėn. keliaudamas iš Gruzijos į Vokietiją R. T. važiavo savo transporto priemone per Bulgariją, vėliau kirsdamas Serbiją, Vengriją ir Austriją. R. T. turėjo savo gyvenamąją vietą Vokietijoje, kur naudojo savo transporto priemonę nuo 2019 m. kovo mėn. iki 2020 m. spalio mėn.
- 31 Atsižvelgiant į šio sprendimo 28 punkte pateiktas išvadas remiantis 2021 m. kovo 3 d. Sprendimu *Hauptzollamt Münster (PVM atsikadimo vieta)* (C-7/20, EU:C:2021:161), darytina išvada, kad ši transporto priemonė, nepaisant jos pirmo naudojimo ir fizinio įvežimo į Bulgariją tranzito tikslu,

iš tikrųjų buvo naudojama jos paskirties valstybėje narėje, šiuo atveju – Vokietijoje. Todėl, kadangi transporto priemonė pateko į Sąjungos ekonominę apyvartą pastarojoje valstybėje narėje, pagal Direktyvos 2006/112 30 ir 60 straipsnius ji buvo importuota toje pačioje valstybėje narėje.

- 32 Šios išvados nepaneigia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nurodyta aplinkybė, kad pirmas transporto priemonės naudojimas Sąjungos teritorijoje prilygsta jos „vartojimui“, o tai reiškia, kad atsiranda PVM, kaip tai suprantama pagal 2019 m. liepos 10 d. Sprendimą *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung* (C-26/18, EU:C:2019:579, 44 punktas), arba bent jau šio vartojimo etapui, o tai reikštų, kad nagrinėjamu atveju transporto priemonė į Sąjungos ekonominę apyvartą pateko Bulgarijoje.
- 33 Iš tiesų, kaip matyti iš 2019 m. liepos 10 d. Sprendimo *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung* (C-26/18, EU:C:2019:579, 48 punktas), nepaisant jos faktinio įvežimo į valstybę narę, prekė gali būti laikoma patekusia į Sąjungos ekonominę apyvartą kitos valstybės narės teritorijoje, jeigu būtent šioje valstybėje narėje šis turtas buvo „skirtas vartoti“. Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas konstatavo, kad nagrinėjamos prekės pateko į Sąjungos ekonominę apyvartą jų galutinės paskirties valstybėje narėje ir kad dėl to importo PVM, susijęs su šiomis prekėmis, atsirado šioje valstybėje narėje (šiuo klausimu žr. 2019 m. liepos 10 d. Sprendimo *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung*, C-26/18, EU:C:2019:579, 53 punktą).
- 34 Taigi trečiojoje šalyje registruota transporto priemonė, kuri, kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, negali būti „vartojama“, tačiau kurią apmokestinamasis asmuo naudojo tranzitui iš šios šalies į savo gyvenamosios vietos valstybę narę, kur ši transporto priemonė buvo faktiškai naudojama ilgą laiką, gali būti laikoma patekusia į Sąjungos ekonominę apyvartą toje valstybėje narėje. Iš tiesų, nors pati prekė nebuvo gabenama toje valstybėje narėje ir buvo naudojama kaip transporto priemonė valstybėje narėje, kurioje ji buvo fiziškai įvežta į Sąjungos teritoriją, ši prekė pastarojoje valstybėje narėje naudota tik tam, kad būtų perkelta į galutinės paskirties valstybę narę ir joje faktiškai ir nuolat naudojama. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad naudotojo gyvenamoji vieta gali būti tokio naudojimo požymis.
- 35 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2006/112 30 ir 60 straipsniai turi būti aiškinami taip: PVM tikslais trečiojoje valstybėje įregistruotos transporto priemonės, įvežtos į Sąjungą pažeidžiant muitų teisės aktus, importo vieta yra valstybėje narėje, kurioje gyvena ir transporto priemone faktiškai naudojasi asmuo, nesilaikęs muitų teisės aktuose nustatytų prievolių.

### **Dėl antrojo klausimo**

- 36 Atsižvelgiant į atsakymą, pateiktą į pirmąjį klausimą, nereikia atsakyti į antrąjį klausimą.

### **Dėl bylinėjimosi išlaidų**

- 37 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (devintoji kolegija) nusprendžia:

**2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, iš dalies pakeistos 2018 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva (ES) 2018/2057, 30 ir 60 straipsniai turi būti aiškinami taip:**

**pridėtinės vertės mokesčio tikslais trečiojoje valstybėje įregistruotos transporto priemonės, įvežtos į Europos Sąjungą pažeidžiant muitų teisės aktus, importo vieta yra valstybėje narėje, kurioje gyvena ir transporto priemone faktiškai naudojasi asmuo, nesilaikęs muitų teisės aktuose nustatytų prievolių.**

Parašai.